

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Y. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností ze dne 5. 12. 2004 napadla rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2004, č. j. OAM-1655/VL-19-17-2004. Naposledy uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatelka v podané kasační stížnosti (v níž nesouhlasila se závěrem žalovaného a Krajského soudu v Ostravě o zjevné nedůvodnosti její žádosti o udělení azylu), požádala současně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o nařízení veřejného projednání věci, o přibrání tlumočníka jazyka ukrajinského pro řízení o kasační stížnosti, a konečně též o ustanovení bezplatného zástupce z řad advokátů soudem pro řízení o kasační stížnosti.

Podaná kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu s poznámkou, že jde o kasační stížnost opožděnou. Protože Nejvyšší správní soud tento závěr nesdílel, vrátil věc Krajskému soudu v Ostravě k provedení úkonů ve smyslu ust. § 108 s. ř. s.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti nevyhověl. Dospěl totiž k závěru, že u stěžovatelky nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neboť z dokladů, které předložila o svých osobních,

výdělkových a majetkových poměrech bylo zjištěno, že stěžovatelka je zaměstnána na základě povolení příslušného úřadu práce u firmy E. G. s. r. o. s příjmem 7200 Kč měsíčně. Krajský soud dovodil, že stěžovatelka disponuje dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby si mohla pro kasační řízení sama zvolit advokáta a jemu za poskytnuté služby zaplatit.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka včas kasační stížnost, v níž vyslovila nesouhlas s rozhodnutím soudu o neustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení, aniž by uvedla, v čem nesouhlasí se závěrem uvedeného soudu o nesplnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, které je nezbytnou podmínkou pro možné ustanovení advokáta účastníku řízení ve smyslu § 35 odst. 7 s. ř. s. Celá její kasační stížnost je totiž jen opakováním důvodů, jimiž stěžovatelka brojí proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19, jímž byla zamítnuta její žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného, která je předmětem tohoto přezkumného řízení soudního.

Krajský soud v Ostravě předložil dne 25. 4. 2006 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti stěžovatelky proti napadenému usnesení ze dne 21. 3. 2006. Dříve než mohlo být o podané kasační stížnosti rozhodnuto, bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno (prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě) podání stěžovatelky ze dne 20. 6. 2006, v němž stěžovatelka výslovně uvádí, že bere zpět svoji kasační stížnost podanou proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, a že žádá o ukončení řízení ve věci udělení azylu v ČR. Toto podání, které stěžovatelka adresovala Krajskému soudu v Ostravě a podala je k poštovní přepravě na poště P. 1 dne 3. 7. 2006 (doporučeně) je stěžovatelkou vlastnoručně podepsáno.

Protože projev vůle stěžovatelky obsažený v podání ze dne 20. 6. 2006, doručený Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 7. 2006, nevzbuzoval z hlediska svého obsahu pochybnosti, že jím stěžovatelka sleduje ukončení řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2006, č. j. 59 Az 101/2004 – 72, jímž nebylo vyhověno její žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o dříve již podané kasační stížnosti ve věci samé (tedy proti rozsudku téhož soudu ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19), Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti (ze dne 9. 4. 2006) proti napadenému usnesení zastavil.

Jelikož podání stěžovatelky ze dne 20. 6. 2006, kromě výslovného zpětvzetí kasační stížnosti proti usnesení o neustanovení zástupce, obsahovalo též větu, že stěžovatelka „žádá o ukončení řízení ve věci udělení azylu v ČR“, požádal Nejvyšší správní soud stěžovatelku o sdělení, zda snad svým podáním nemíní též zpětvzetí kasační stížnosti proti napadenému rozsudku ve věci samé, tj. rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2004, č. j. 59 Az 101/2004 – 19, jímž byla zamítnuta její žaloba. Stěžovatelku současně upozornil, že pokud setrvá na pokračování v řízení o této kasační stížnosti, musí být ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem, pokud sama nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Připomněl v této souvislosti, že její žádost o ustanovení zástupce byla zamítnuta (ostatně kasační stížnost proti zamítnutí vzala zpět) a že je tudíž na ní, aby si advokáta zvolila sama a jemu udělenou plnou moc předložila Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě 20ti dnů od doručení výzvy. Současně byla poučena, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Výzvu soudu stěžovatelka převzala, jak vyplývá ze záznamu na doručence obálky, v níž byla doručována, dne 28. 7. 2006. Lhůta k vyjádření a k event. zaslání plné moci advokátovi počala tudíž stěžovatelce běžet dnem následujícím, tj. 29. 7. 2006 a jelikož se jednalo lhůtu 20ti denní, skončila ve středu dne 17. 8. 2006. Stěžovatelka však v uvedené lhůtě na výzvu soudu (ostatně ani později) nereagovala. Bez její součinnosti nebylo tudíž možno uzavřít, že by svým podáním ze dne 20. 6. 2006, v němž mj. uvedla, že žádá o ukončení řízení ve věci udělení azylu, minila též zpětvzetí kasační stížnosti proti napadenému rozsudku krajského soudu. Její kasační stížnost však přesto nemohla být Nejvyšším správním soudem věcně projednána, neboť k tomu nebyly splněny procesní podmínky.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. 46 odst. písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soud nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle obsahu spisu stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Z toho nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Stěžovatelka však nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti neodstranila, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující takové zastoupení, přitom ve výzvě Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006 k odstranění tohoto nedostatku, byla výslovně upozorněna na to, že nebude-li výzvě soudu k předložení plné moci advokátovi ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Za této situace je nutno uzavřít, že stěžovatelka (přes výzvu soudu) neodstranila nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Pro uvedený nedostatek nelze v řízení pokračovat, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností [§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ust. § 60 odst. 3 rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu